

Arrest

nr. 263 853 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. BEEKEN
Kraasbeekstraat 41
3390 TIELT-WINGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 14 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 april 2021 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 mei 2021 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 augustus 2021.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BEEKEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. MISSEGHES, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het huidige beroep vast, bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 17 augustus 2021 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Hierin werd gesteld dat niet blijkt dat verzoeker binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen zijn wens kenbaar heeft gemaakt om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen, zodat de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*.

1.3. Verzoeker richt op 23 augustus 2021 een schrijven aan de Raad waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 oktober 2021 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij erkent bij monde van haar advocaat dat haar reactie op de vraag of zij al dan niet een syntheseseminarie wenst over te maken laattijdig is, maar stelt dat zij in deze “werd gevloerd door het einde van het gerechtelijk jaar”, waarbij zij verduidelijkt te doelen op de grote drukte op het kantoor van haar advocaat in de betreffende periode. Zij stelt dat zij heeft verzocht om te worden gehoord omdat zij “niet van plan is om niet strijdend ten onder te gaan”, maar zich “er van bewust [is] wat de uitkomst van deze procedure zal zijn”. Waar de voorzitter opmerkt dat zij met haar uiteenzetting niet inhoudelijk ingaat op de beschikking, betwist of weerlegt de verzoekende partij dit niet. De verwerende partij stelt enkel dat het antwoord op de vraag naar het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie laattijdig is.”

1.5. De raadsman van verzoeker erkent ter terechtzitting dat zijn reactie op de vraag van de griffie of er al dan niet een syntheseseminarie zal worden neergelegd, laattijdig is. Van de voorziene sanctie dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonde dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar intentie mee te delen inzake het al dan niet neerleggen van een syntheseseminarie (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119.416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Verzoekers raadsman wijt zijn laattijdige reactie aan de grote drukte op zijn kantoor tijdens het einde van het gerechtelijk jaar, maar dit kan geenszins worden aanvaard als overmacht. Zulke drukke periode is immers te voorzien en het komt dan ook toe aan de raadsman van verzoeker om de werkzaamheden op zijn kantoor zodanig te organiseren dat de nodige briefwisseling tijdig wordt verzonden.

1.6. Verzoeker brengt bijgevolg geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA